

Šifra kandidata:

Državni izpitni center

SPOMLADANSKI ROK

SLOVENŠČINA

Izpitna pola 2

Pisanje besedila na književno temo

Ponedeljek, 29. maj 2006 / 60 minut

Dovoljeno dodatno gradivo in pripomočki: kandidat prinese s seboj nalivno pero ali kemični svinčnik. Izpitni poli so priloženi konceptni list in dva ocenjevalna obrazca.

POKLICNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila. Ne obračajte strani in ne začenjajte reševati nalog, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite oziroma vpišite svojo šifro na označeno mesto zgoraj na tej strani, na ocenjevalna obrazca in na konceptni list.

V tej izpitni poli sta dva odlomka z navodili za pisanje besedila na književno temo.

Napišite samo eno interpretacijo odlomka, vodeno ali samostojno.

Pišite z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Naloge, pisane z navadnim svinčnikom, se točkujejo z nič (0) točkami. Pišite razločno. Če se zmotite, napačen zapis prečrtajte in napišite novega. Pisanje s samimi velikimi črkami (verzalkami) se točkjuje z nič (0) točkami.

Na konceptni list pišite samo načrt. Načrt se ne upošteva pri ocenjevanju.

V razpredelnici označite z **x**, katero vrsto interpretacije boste pisali.

Vodena interpretacija	Samostojna interpretacija
☐	☐

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti.

Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

a) VODENA INTERPRETACIJA

Andrej Blatnik, O ČEM GOVORIVA (odlomek)

O čem govorimo. Slovenska kratka proza 1990–2004. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2004. 12–13.

O ČEM LAHKO GOVORIMO?

Rekla mi je, da pravzaprav ne ve, kaj počne v življenju. (Tudi jaz bi odgovoril enako, sem pomislil, in to mi je prineslo čudno zadovoljstvo.) Hodi v kino, bere knjige, posluša plošče. V redu, sem si mislil. Kaže, da lahko najdeva skupno govorico. Vprašal sem jo po nekem filmu, ki je pravkar navduševal Ljubljance, in rekla je, da je grozen. Mislim si: to je pa punca, s katero bi lahko šel v kino. Nato me je ona vprašala, katere revije sem v Centru bral jaz. Rekel sem, da nobenih, da sem samo prišel vrniti knjigo. Vprašala je, katero. Povedal sem. Rekla je, da je brala in da ji je bil všeč edinole naslov.

To me je pa kar potrla. Vprašal sem, zakaj. Rekla je, da je preveč žalostna, da vsi govorijo eden mimo drugega. Rekel sem nekaj neumnega, rekel sem namreč: ampak takšno je vendar življenje!

»Saj,« je rekla. »Saj zato.«

Molčala sva. Z žličko sem krožil po prazni kavni skodelici. No, pa se je zgodilo, da sem ostal brez besed, sem si mislil. Pa prav takrat, ko bi jih končno enkrat res potreboval. Ja: o čem lahko govorimo?

Čeprav je zmanjkalo besed, nobeden od naju ni rekel, da se mu kam mudi. Kar čakala sva in molčala. Ona je gledala skozi okno, jaz po kavarni. Pri sosednji mizi sta sedela fant in dekle. Ona je mečkala papirnati prtiček, on bral strip.

»Dragi,« sem slišal reči njo, »zakaj se nikoli ne pogovarjaš z mano? Zakaj zmeraj molčiš?«

»Zapri, mala,« je zamomljal on.

»Včasih si mislim, da me sploh nimaš rad,« je nadaljevala. »Ker zmeraj molčiš.«

»Rad te imam,« je zagodrnjal on. »Zdaj pa zapri.«

Pogledal sem mu čez ramo, v čtivo, kjer je po na tleh ležečem drobnem možicljju skakal orjak. Čez sličico je bilo napisano: SPLASH ... SPLASH.

NAVODILA

- Opredelite odlomek glede na književno zvrst in ga povzemite.
- Opišite problem, ki je prikazan v odlomku. Razložite, kako ga zaznavajo in rešujejo književne osebe ter pripovedovalec. Razlago utemeljite s citatoma iz odlomka.
- Povzemite ugotovitve in izrazite svoje mnenje o pripovedovalčevi "neumni" izjavi. Ob primeru iz življenja ocenite pomen besednega sporazumevanja, tako da pri tem odgovorite tudi na vprašanje, zastavljeno v naslovu odlomka.
- Svoje besedilo ustrezno členite, pri pisanju upoštevajte pravopisna in slovnična pravila ter slogovno ustreznost.

b) SAMOSTOJNA INTERPRETACIJA PRVEGA ALI DRUGEGA ODLOMKA**Ivan Cankar, SKODELICA KAVE (odlomek)**

Ivan Cankar: Skodelica kave. Ljubljana: Založba Karantanija, 1994. 58–60.

Začul sem tihe korake na stopnicah. Prišla je mati; stopala je počasi in varno, v roki je nesla skodelico kave. Zdaj se spominjam, da nikoli ni bila tako lepa kakor v tistem trenutku. Skozi vrata je sijal poševen pramen opoldanskega sonca, naravnost materi v oči; večje so bile in čistejše, vsa nebeška luč je odsevala iz njih, vsa nebeška blagost in ljubezen. Ustnice so se smehljale kakor otroku, ki prinaša vesel dar.

Jaz pa sem se ozrl in sem rekel z zlobnim glasom:

»Pustite me na miru! ... Ne maram zdaj!«

Ni še bila vrhu stopnic; videl sem jo samo do pasu. Ko je slišala moje besede, se ni ganila; le roka, ki je držala skodelico, se je tresla. Gledala me je prestrašena, luč v očeh je umirala.

Od sramu mi je stopila kri v lica, stopil sem ji naproti s hitrim korakom.

»Dajte, mati!«

Prepozno je bilo; luči ni bilo več v njene oči, smehljaja ne več na njene ustnice.

Popil sem kavo, pa sem se tolažil:

»Zvečer ji porečem tisto besedo, tisto ljubeznivo, za katero sem ogoljufal njeno ljubezen ... «

Nisem je rekel ne zvečer ne drugi dan in tudi ne ob slovesu ...

Tri ali štiri leta kasneje mi je v tujini tuja ženska prinesla kavo v izbo. Takrat me je izpreletelo, zaskalelo me v srcu tako močno, da bi bil vzkriknil od bolečine. Zakaj srce je pravičen sodnik in ne pozna malenkosti ...

NAVODILA

Opredelite odlomek glede na književno zvrst in ga **povzemite**. **Izberite problem** oziroma prvino odlomka in ga/jo **razložite**. **Razlago utemeljite** s primerom iz odlomka. **Povzemite ugotovitve** in **napišite svoje mnenje** o problemu oziroma prvini v odlomku ter na splošno. **Mnenje utemeljite** s primerom iz lastnih ali tujih izkušenj ali iz kakega drugega književnega besedila. Svoje besedilo ustrezno členite, pri pisanju upoštevajte pravopisna in slovnična pravila ter slogovno ustreznost. Interpretacijo lahko tudi izvirno naslovite.

PRAZNA STRAN